

Marihuana en duiken: de mening van de deskundigen

Marihuana, of cannabis, is over de hele wereld een van de meest gebruikte drugs. Juridische regulering van marihuana is nog steeds in ontwikkeling in een heleboel landen ter wereld, wat wijst op een toekomstige toename van gebruikers die tevens duiker zijn.

Duikers roken in grote getale marihuana, zonder dat er effectieve richtlijnen zijn betreffende roken in relatie tot het beoefenen van de duiksport. Naar men zegt kiest de meerderheid van duikers die besluiten om hun activiteiten te combineren met het gebruik van illegale drugs, voor marihuana.

Marihuana voor medische toepassingen wordt voorgeschreven voor de behandeling van diverse ernstige en slopende ziektes, waaronder Parkinson, multiple sclerose, terminale kanker, AIDS en glaucoma, om er maar een paar te noemen.

Dokter **Tom Neuman**, bekend van zijn werk met duikers, merkt op dat marihuana een aantal motorische en cognitieve vaardigheden vermindert, met andere woorden het gebruik van marihuana voor het duiken is problematisch.

Professor **Paul Auerbach**, van de Stanford University's School of Medicine, is ook van mening dat marihuana een heleboel acute en chronische effecten op duiker-gebruikers kan hebben. Het middel kan de mentale status van een duiker beïnvloeden, zijn beoordelingsvermogen, fysieke reflexen en neurologische fysiologie. Auerbach gelooft dat, tenzij het voordelen biedt die groter zijn dan de negatieve effecten, het gebruik van marihuana door duikers verboden zou moeten zijn, daar de effecten ervan kwalijk kunnen zijn.

Er is vrijwel geen onderzoek gedaan naar de effecten van het gebruik van marihuana of de blootstelling eraan van duikers. Er bestaan, volgens Neuman, bepaalde, technische problemen bij het vaststellen van een verband tussen laboratoriumtesten en verminderde prestaties in een real life setting zoals het duiken.

Het is een enorme uitdaging om een goede controlegroep te vinden voor dit soort onderzoek en het aantal

duikongevallen waartegen de effecten van marihuana bij duikers afgezet kunnen worden is relatief gering. Bovendien is de actieve stof in marihuana meestal niet meer detecteerbaar in de bloedsomloop na twee uur vanaf de tijd van het inhaleren. Dus tegen de tijd dat iemand bij de hyperbare kamer aankomt is de kans dat er nuttige informatie verkregen zou kunnen worden door middel van een van de op dit moment beschikbare bloedtesten ontzettend klein.

Dit heeft als gevolg gehad dat belangrijke vragen omtrent marihuana en duiken nog niet beantwoord zijn. Wat we wel zeker weten is, volgens de gepensioneerde Amerikaanse chirurg **Ernest Campbell**, dat marihuana nadelige gevolgen kan hebben voor de longen van duikers. Behalve THC en cannabinoïden bevat de rook ervan 50% meer teer, lichaamsvreemde stoffen en schadelijke carcinogenen dan tabaksrook.

Campbell bevestigt dat marihuana de eind bronchiën kan verwijden, het hoesten kan doen toenemen, longinfecties kan veroorzaken en bijdraagt aan verlies van bronchiale cellen die bedekt zijn met trilhaartjes die infecties bestrijden. Dit proces vergroot het risico op slijmpropfen, ingesloten lucht en gasembolie. Veel marihuana roken kan ook leiden tot chronische, obstructieve longkwalen .

Het hartvaatsysteem van een duiker is ook niet immuun tegen schade. Alleen al het zo nu en dan roken van marihuana kan iemands hartslag verhogen met 30 tot 50 slagen per minuut, de bloeddruk verhogen en een vergroot risico op een hartaanval geven.

Hoewel het roken van marihuana voor het duiken volgens talrijke medisch deskundigen op vele manieren gevaarlijk kan zijn, is er nog steeds een gebrek aan afdoend bewijs. Voor er duidelijke verklaringen gegeven kunnen worden, moet het effect van het middel op duikers diepgaander onderzocht worden.

Gastro-enteroloog **Steven Gillon**, die gespecialiseerd is in de behandeling van leverziekten, houdt vol dat de veiligheidsparameters op dit moment natte vinger werk is ook al omdat er geen menselijke proeven specifiek voor marihuana en duiken zijn gedaan. Wat bekend is, zegt hij, is dat duikers soms aangeven dat ze een positieve uitslag van een drugtest hadden nog lang nadat ze gerookt hadden, in sommige gevallen van zware rokers wel 15 weken erna.

Gillon stelt dat, net zoals dat voor alcohol geldt, er voor het duiken geen aantoonbare sporen van marihuana in iemands lichaam aangetroffen zouden moeten worden. Als marihuana op zeeniveau wordt geïnhaleerd hebben de THC componenten erin een halfwaardetijd van minimaal 20 uur en mogelijk wel tot drie dagen. Sommige daarvan worden opgeslagen in lichaamsvet met een nog langere halfwaardetijd van 10 - 13 dagen. De meeste onderzoekers zijn het erover eens dat urinetesten op marihuana de aanwezigheid ervan in het lichaam tot 13 dagen erna kunnen detecteren en bij sommigen kan dat zelfs nog langer duren.